

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
GŽ 1/07
17.01.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović i Jelene Borovac, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženih BB, \ "VV" i GG, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženih izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu P. broj 14/06 od 10. novembra 2006. godine, u stavu prvom izreke (usvajajućem delu tužbenog zahteva) i stavu trećem o troškovima parničnog postupka, u sednici održanoj 17. januara 2007. godine doneo je

P R E S U D U

POTVRĐUJE SE presuda Okružnog suda u Novom Sadu P. broj 14/06 od 10. novembra 2006. godine u stavu prvom i trećem izreke, a žalba tuženih odbija kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim delom presude Okružnog suda u u Novom Sadu P. broj 14/06 od 10. novembra 2006. godine delimično je usvojen tužbeni zahtev i tuženi obavezani da tužilji solidarno naknade nematerijalnu štetu u iznosu od 300.000,00 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10. novembra 2006. godine, kao dana presuđenja pa do konačne isplate, te da joj solidarno naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 66.400,00 dinara.

Protiv navedenog dela presude prostepenog suda, žalbu su blagovremeno izjavili tuženi, zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost pobijanog dela presude u smislu člana 372. ZPP, Vrhovni sud Srbije je našao da žalba nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 361. stav 2. tačka 1, 2, 5, 7. i 9. ZPP, na koju drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti.

Neosnovano je ukazivanje revidenta na bitne povrede iz člana 361. stav 2. tačka 12. ZPP, jer je pobijani deo presude sa jasnim i neprotivrečnim razlozima o odlučnim činjenicama.

Neosnovano je i ukazivanje žalioca na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Naime, prema stanju u spisima, tužilja, koja je rođena __. godine, a televizijski je voditelj i medijski eksponirana, majka je dve maloletne kćeri od 12 i 10 godina, sa kojima živi u DD. Kćeri tužilje pohađaju osnovnu školu. Ona je privatnom kamerom, za sopstvene potrebe, sačinila snimak intimnog odnosa sa svojim bivšim suprugom. Kaseta je nestala iz kuće tužilje, te se početkom februara meseca 2005. godine snimak našao u javnoj prodaji. U ĐĐ u DD je 04. februara 2005.godine održana konferencija za štampu, na kojoj je pušten u promet sporni snimak, kojom

prilikom je tužilja, zajedno sa punomoćnikom obavestila javnost da se radi o snimku ličnog karaktera koji je neovlašćeno objavljen i stavljen u promet, te da će svako objavljivanje ubuduće smatrati neovlašćenim i da će protiv onih koji ovakve fotografije objavljuju podneti tužbu za naknadu nematerijalne štete. U listu „Paparaco“ broj 2 od 06. februara 2005. godine čiji je osnivač tuženi NID „Kolor pres“ DOO, a glavni i odgovorni urednik BB, objavljene su fotografije iz privatnog života tužilje uz propratni intervju i sa uvredljivim naslovom „15 minuta seksa iz kućne radinosti“. Tužilja nije dala posebno odobrenje, odnosno pristanak za objavljivanje fotografija.

Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je prvostepeni sud delimično usvojio tužbeni zahtev, uz razloge koje prihvata i Vrhovni sud, pa nisu osnovani ni navodi žalbe o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

U konkretnom slučaju je na opisani način izvršena povreda odredbe člana 43. Zakona o javnom informisanju jer tužilja nije dala pristanak da se objavi informacija iz njenog privatnog života (stav 1.), njenog bivšeg supruža, sa kojim je snimljen intimni odnos (stav 3.), niti je tužilja primila bilo kakvu naknadu za objavljivanje snimka, na koji način bi se smatralo da je posredno dala pristanak za objavljivanje (stav 5.). Istovremeno u ovom slučaju nisu ispunjeni uslovi iz člana 45. istoga Zakona, kada nije potreban pristanak za objavljivanje, a koji su taksativno nabrojani od tačke 1. do tačke 11.

Imajući rečeno u vidu, ispunjeni su uslovi za naknadu štete tužilji, u smislu člana 46. stav 1. tačka 3. navedenog Zakona.

Tužilja je pretrpela duševne bolove, kao i njene kćeri i majka. Oni ne mogu biti otklonjeni isplatom određene svote novca, niti se novcem pruža obeštećenje za povredu ličnog dobra. Međutim, isplatom se pruža obeštećenje za sekundarne posledice u vidu duševnih patnji koje su povredom izazvane. Tužilja je pretrpela povredu, jer se po opštem mišljenju, koje je relevantno kao mišljenje prosečnog člana šire društvene zajednice, umanjuje ugled tužilje radnjama tuženih.

Visina naknade nematerijalne štete pravilno je odmerena primenom odredbe člana 200. Zakona o obligacionim odnosima, kao opšteg propisa, imajući u vidu sve okolnosti konkretnog slučaja. Dosuđena visina naknade adekvatna je pretrpljenoj šteti i predstavlja satisfakciju za povredu nematerijalnih dobara.

Zbog izloženog su se stekli uslovi da se prvostepena presuda potvrdi.

Imajući rečeno u vidu, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu člana 373. stav 1. tačka 2. ZPP.

Predsednik veća-sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RR